

Starea lumii

În fiecare an, în ianuarie, președintele Statelor Unite ale Americii se adresează camerelor reunite ale Congresului, în prezența membrilor Curții Supreme, și le prezintă STAREA UNIUNII. Le spune în ce stare se află țara. El speră că are lucruri bune de raportat. De fapt, cu toții știu în ce stare se află țara, dar acesta este un ritual pe care îl îndeplinesc ei. Desigur, el întotdeauna încearcă să facă ca lucrurile rele să pară mai bune și întotdeauna accentuează ce este pozitiv - dacă este ceva pozitiv! -, pentru a face să pară totul cât mai bine cu putință.

Ei bine, astăzi încerc să vă prezint STAREA LUMII. Și vreau să spun adevărul, nu ca Președintele. Nu vreau să las deoparte nimic, ci să vă spun lucrurile așa cum sunt ele în realitate. M-am gândit la aceasta timp de câteva luni, am caietul acesta în care notez tot felul de lucruri. Scriu acolo gândurile mele, versete biblice. O să încerc să fac tot ce pot.

În Ioan 16:11 se spune despre Duhul Sfânt că va judeca lumea, fiindcă Stăpânitorul acestei lumi a fost judecat. „Stăpânitorul acestei lumi a fost judecat.“ Noi știm că pe vremea acea Stăpânitorul acestei lumi era Satan. Aceasta a fost noaptea înainte ca Domnul să meargă la cruce și, privind la biruința crucii, care stătea în mod iminent înaintea Lui, El a spus: „Stăpânitorul lumii acesteia a fost judecat“. Mulți ani însă după aceasta, același scriitor -Ioan -, în 1 Ioan, spune că „toată lumea zace în puterea celui rău“ (NAS). Dacă Stăpânitorul acestei lumi a fost judecat la cruce, cum se face atunci că, după multe decenii, Ioan scrie că „toată lumea zace în puterea celui rău“?

Ioan 12:31: „Acum are loc judecata lumii acesteia, acum Stăpânitorul lumii acestuia va fi aruncat afară. Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii“. Dar, dacă privim în jurul nostru, vedem lumea care este aceeași de aproape două mii de ani. Stăpânitorul acestei lumi și acum stăpânește peste lume, nu pare a fi aruncat afară. Ce a vrut Domnul să spună?

În Ioan 3:17 Domnul a spus că cine crede în El nu va fi judecat, dar cine nu crede, a fost judecat. Dar când s-a întâmplat aceasta?

Acestea sunt oare anomalii în Scriptură? Trebuie să ne întrebăm pe noi înșine: Ce a realizat Domnul la cruce?

Primul lucru pe care l-a realizat Domnul la cruce a fost că El și-a vărsat sângele pentru păcatele noastre. Prin jertfirea Domnului, noi toți am primit iertarea de păcate. Acesta este cel mai minunat lucru la care pot să mă gândesc. Domnul, în îndurarea Lui, este jertfa noastră. Orice păcat ai săvârșit în viața ta, căderile tale de azi și de mâine, toate acestea Domnul le-a spălat cu sângele Lui scump. El a sângerat și a murit pentru tine.

Dar știm, de asemenea, că Domnul Isus osândește păcatul. El a luat asupra Lui toate păcatele, din toate vremurile, ale întregii lumi. În Romani 8:3 se spune că El a osândit păcatul în carne. Cu alte cuvinte, El a devenit păcat și a dus păcatul la cruce și în mormânt și a terminat cu el. Dar El a făcut ceva și mai mult. Întreaga veche creație a fost răstignită împreună cu Cristos. Ați știut lucrul acesta?

Noi, creștinii, știm cu toții că „eu am fost răstignit împreună cu Cristos“. Aceasta ni se spune în Galateni 2:20: „Am fost răstignit împreună cu Cristos... și viața pe care trăiesc acum în carne o trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine“. Noi știm că am fost răstigniți împreună cu Cristos, însă nu suntem siguri cum am fost răstigniti împreună cu El. Cineva spune: Ești mort! Dar cum? Ai fost răstignit împreună cu Cristos. Și atunci poate te gândești: Dar eu m-am născut doar cu câteva decenii în urmă, iar Domnul a fost răstignit acum 2 000 de ani. Cum este posibil că eu am fost răstignit împreună cu Cristos? Desigur, credem aceasta, Biblia o spune și o acceptăm complet. Dar uneori ne-ar place să știm cum s-a întâmplat lucrul acesta! Este ceva de genul întâmplării cu Maria. Știți că îngerul s-a arătat atât Mariei, cât și lui Zaharia. Să citim de la Luca 1. Când îngerul s-a arătat lui Zaharia și i-a spus că va avea un fiu cu numele de Ioan, iată cum a răspuns Zaharia: „Cum pot cunoaște asta în mod sigur? Fiindcă eu sunt bătrân și nevasta mea este înaintată în vârstă?“ (versetul 18 – NASB). Aceasta a fost o întrebare greșită. El ar fi trebuit să spună: „Minunat! Cum se va face aceasta mai precis? Abia aștept! Toată viața mea mi-am dorit un fiu!“ Cred că el se afla în Locul Sfânt, rugându-se pentru un fiu. Dar când îngerul a venit și i-a spus: „Rugăciunile tale au fost ascultate, vei avea un fiu“, el a răspuns cu necredință: „Cum pot cunoaște asta în mod sigur?“ Maria nu a răspuns în același

mod. Când îngerul a spus Mariei ce urma să se întâmple cu ea, răspunsul ei a fost: „Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu știu de bărbat?“ Eu nu cred că ea s-a îndoit, ci s-a întrebat cum va realiza Dumnezeu această minune. Iar îngerul nu i-a spus: „Asta-i treaba mea!“ , ci i-a dat mai multă lumină, mai multă înțelegere. Uneori sunt lucruri pe care nu le înțelegem și Domnul vrea să ne dea mai multă înțelegere. Și, cu cât vedem mai mult, în urma înțelegerii pe care ne-o dă El, avem mai multă credință.

Deci cum se face că tu, care te-ai născut în urmă cu 20,30,40 sau 80 de ani, ai fost răstignit totuși împreună cu Cristos în urmă cu 2 000 de ani? O, cum credem noi aceasta și cum ne bucurăm de aceasta! Dar cred că ar fi bine să vedem mai clar lucrul acesta. Și nu numai atât. În urmă cu câteva clipe am spus că întreaga lume a fost răstignită împreună cu Cristos. Aceasta este o întrebare și mai mare: Cum a fost întreaga lume răstignită împreună cu Cristos? Galateni 6:14 spune următorul lucru: „În ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva, decât cu crucea Domnului Isus Cristos, prin care lumea este răstignită față de mine și eu față de lume“. Coloseni 2:13-15: „pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în carnea voastră netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile. A șters zăpăsul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce.“ Aveam multe zăpăsură împotriva noastră, pentru că noi încălcaserăm toate legile lui Dumnezeu. Zăpăsul datoriei noastre era așa de mare! Și El l-a scos din cale și l-a pironit pe cruce. „A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.“ Aceasta se referă la versetul amintit, în care Domnul spune că Satan va fi aruncat afară. „Acum Stăpânitorul acestei lumi a fost judecat.“ El spune că a făcut domniile și stăpânirile de ocară înaintea lumii. Aceasta se referă la toată ierarhia îngerilor căzuți. Asupra lor a ieșit El biruitor.

Efeseni 2:15-16: „Și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduiriile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El Însuși un singur om nou, făcând astfel pace. Și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia“. El a înlăturat în trupul Lui vrăjmășia care este legea poruncilor. Ce spune prin aceasta este că legea a fost răstignită împreună cu Cristos.

1 Ioan 2:2: „El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi“. Ale întregii lumi? Noi știm că Domnul Isus este jertfa de ispășire pentru păcatele credincioșilor, dar El este oare jertfa de ispășire și pentru păcatele întregii lumi?

În Ioan 11 marele preot a prorocit că Domnul Isus va muri pentru popor. Va muri El pentru popor? Noi știm că El a murit pentru credincioși, pentru aceia din

popor care au crezut în El. Dar cea mai mare parte a poporului era în necredință.

În 1 Ioan 4 Domnul Isus este numit de două ori Mântuitorul lumii. Noi știm că El este Mântuitorul credincioșilor, dar ni se spune: Mântuitorul lumii.

În Ioan 1:29 Ioan Botezătorul L-a văzut pe Domnul Isus venind și a spus: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii“. Ioan Botezătorule, tu nu înțelegi că El ridică păcatul oricui care crede în El?! Cuvântul lui Ioan a fost sigur: „Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii“.

2 Corinteni 5:14-15: „Căci dragostea lui Cristos ne strânge, căci socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit.“ Vreau să vă gândiți o clipă la faptul că acești „toți“ se referă la toată lumea. „Și El a murit pentru toți, ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei.“

Romani 5:10: „Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său, cu cât mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.“ Cum am fost împăcați cu Dumnezeu când am fost vrăjmașii Lui? Eu mi-am închipuit că prima dată am crezut în El și după aceea am fost împăcați. Dar aici ni se spune că am fost împăcați cu El când am fost vrăjmașii Lui. Și apoi, odată ce suntem împăcați cu El, cu atât mai mult suntem mântuiți prin viața Lui.

Și, în fine, Evrei 2:9b: „...Pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți.“

Am citit aceste versete pentru ca să ne determine să ne gândim într-un anume fel. Vreau să cugetați la acest cuvânt: împăcare. Știți că această creație pe care a creat-o Dumnezeu era fără nici o nădejde. Dumnezeu a creat-o, diavolul s-a răzvrătit. Omul a căzut. Păcatul a intrat în creație. Păcatul a intrat în om. Aceasta nu mai este creația cu care Dumnezeu vrea să-și petreacă întreaga veșnicie. Știm acest lucru, pentru că la sfârșitul Bibliei vedem un cer nou și un pământ nou. Cerul cel vechi și pământul cel vechi au trecut.

Împăcare. În inima lui Dumnezeu este înțelepciunea lui Dumnezeu. Cum să-și realizeze Dumnezeu planul Lui într-o lume stricată, într-o omenire căzută?

Aș vrea să vă citesc câteva rânduri scrise de T. Austin-Sparks și de Watchman Nee. Primul citat este din Sparks. Sper că veți începe să vă puneți întrebări în legătură cu ce vă spun acum. Ceea ce voi citi este din cartea *Marea trecere de la o umanitate la alta*, paginile 79-83: „El (Pavel) a văzut nu numai că aceea moarte, aceea moarte îngrozitoare, ca o judecată asupra unui fel de om, a fost moartea lui, ci a văzut că ea a fost moartea întregii rase omenesci în Adam. Ce spune Pavel? „Fiindcă socotim că dacă Unul singur a murit în locul tuturor, toți deci au murit“ (trad. engl.). A fost moartea întregii rase... A fost o moarte cosmică. Adică, ea, moartea aceea cosmică, s-a întins dincolo de individ, dincolo de această rasă,

înspre acel tărâm atotcuprinzător unde se află forțele răului care au adus starea aceasta și care au făcut necesară judecata.“ Cu alte cuvinte, diavolul și îngerii lui au intrat în acea moarte. „Pavel a văzut cum crucea lui Isus Cristos a fost punctul final al rasei adamice. CRUCEA ESTE ÎNREGISTRAREA FAPTULUI CĂ STĂPÂNITORUL ACESTEI LUMI A FOST SUPUS... Crucea a fost sentința morții asupra lumi.“

Iată acum ce scrie Watchman Nee în *Viața creștină normală*: „Crucea a fost mijlocul folosit de Dumnezeu pentru a pune capăt vechilor lucruri. Lucrul cel mai negativ din univers este crucea deoarece, prin ea, Dumnezeu a șters tot ceea ce nu era din El Însuși. Este ca și cum Dumnezeu ar fi spus în felul următor: „Prin cruce am dat la o parte tot ce nu este din Mine.“ Voi, care aparțineți vechii creații, sunteți cu toții incluși în aceasta. Și voi ați fost răstigniți împreună cu Cristos. Nici unul din noi nu poate să se sustragă acestui verdict“.

Dacă aș fi în locul vostru, mi-aș pune această întrebare: Cum se poate acest lucru? Cum a făcut Domnul lucrul acesta? Aș vrea să vă gândiți puțin cine este Domnul Isus Cristos? El este Mântuitorul, este Mielul lui Dumnezeu, Marele Păstor, Doctorul, Fiul Omului, Fiul lui David, Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu Fiul. El este a doua Persoană a dumnezeirii. De fapt, El a creat totul. Știți aceasta, nu-i așa? Creația a luat ființă prin Persoana Fiului. „La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El“. Evrei 1:3 spune următorul lucru: „El ține toate lucrurile prin Cuvântul puterii Lui“. Domnul, Dumnezeul cel Viu, care a creat toate lumile, care a vorbit și ele au luat ființă, ține toate lucrurile prin Cuvântul puterii Lui.

Coloseni 1:16-17: „Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute, fie scaune de domnie și dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri, toate au fost făcute prin El și pentru El“.

Romani 11:36: (Apropo, toate aceste versete vorbesc despre Dumnezeu Fiul) – „Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile“.

1 Corinteni 8:6: „Este... un singur Dumnezeu: Tatăl, de la care vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi, și este un singur Domn: Isus Cristos, prin care sunt toate lucrurile și prin El și noi“.

Vă aduceți aminte când Pavel a fost la Atena, când a mers pe dealul lui Marte, la Areopag, a rostit acolo un mesaj - îl găsim în Fapte 17. Iată ce a spus el: „Dumnezeu care a făcut lumea și tot ce este în ea... dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile. El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremi și a pus anumite hotare locuinței lor... Căci în El avem viața, mișcarea și ființa...“

Să încerc acum să adun toate aceste lucruri laolaltă. Cât de mare este

Dumnezeu? Oare locuiește Dumnezeu undeva în cer? (Am auzit pe unii oameni spunând că acolo sus, dincolo de planeta Pluto, locuiește Dumnezeu și El trimite mereu îngerii cu mesaje încoace și încolo.) Oare a creat Dumnezeu cel viu o creație mai mare decât El? Sau creația există în Dumnezeu? Creația există în Dumnezeu! „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de fața Ta?“ Dacă aș coborî în părțile cele mai de jos ale pământului, Tu ești acolo. În cer, El este acolo. De fapt, în El noi trăim, mișcăm și existăm. În cine? În Dumnezeu Creatorul, în Dumnezeu Fiul. Tatăl a avut un plan pentru toată creația și Fiul a fost cel care a realizat planul Tatălui. Dumnezeu Fiul cel veșnic a creat toate lucrurile. Dar tot cea ce El a creat este mai mic decât El Însuși.

Apoi s-a întâmplat un lucru uimitor. La împlinirea vremurilor, acum 2 000 de ani, acest Dumnezeu veșnic, acest Creator, Cuvântul lui Dumnezeu, a doua Persoană a dumnezeirii a intrat în creație. Aici este o taină! A existat un om care a trăit pe pământ acum 2 000 de ani. La început un copilăș, apoi tânăr, un tâmplar și, în fine, Cristos, care este om, dar care este și Dumnezeu pe deplin. El este Dumnezeu Fiul și, într-un mod misterios, toate lucrurile sunt în El. El ține toate lucrurile prin Cuvântul puterii Lui. Totul este în Fiul și, totuși, El este în creație. Este aceeași taină ca și în cazul nostru: noi suntem în Cristos și Cristos este în noi. De data aceasta Dumnezeu Fiul era în creație, dar El nu a încetat niciodată să fie Dumnezeu Fiul. Și toată creația era în El. Vrajmașul a crezut că a obținut biruința. Vrajmașul a intrat în Iuda și Iuda l-a dat în mâna marilor preoți, apoi aceștia L-au dat în mâna lui Pilat, iar Pilat L-a dat soldaților care L-au scos afară și L-au pironit pe cruce. Și când L-au răstignit pe Domnul Isus, ei au răstignit pe Cel ce era Dumnezeu Fiul, în care se află toată creația.

În 1 Corinteni 2:8 ni se spune: „Pe care n-a cunoscut-o nici unul dintre fruntașii veacului acestuia, pentru că, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei“. Căci, atunci când ei L-au răstignit pe Domnul Isus, s-a pus capăt întregii vechi creații. Aceasta a fost pironită pe cruce în Cristos. Dumnezeu nu a trebuit să o pună în Cristos, pentru că ea a fost dintotdeauna acolo, în Dumnezeu Fiul. Iar El a dus-o în mormânt. Și de atunci acolo este ea! Aceasta este STAREA LUMII!

Dar cu aceasta nu s-a terminat totul! Domnul Isus a înviat din morți și oricine a crezut în El, ca să capete viață veșnică, a înviat împreună cu El din morți. El Însuși a fost înviat din morți. Și „dacă este cineva în Cristos, este o creație („făptură“ la Cornilescu) nouă.“ Există o nouă creație și există o veche creație. Vechea creație a fost dată în moarte. Noua creație este înălțată cu Cristos.

Să spun încă ceva în legătură cu acest lucru. Moartea nu înseamnă a înceta să mai existe; moartea înseamnă despărțire. Când cineva moare, el nu încetează să mai existe, ci este despărțit de noi și de trupul lui și merge în alt loc. Nu încetează să

existe! Când Adam a fost creat, Dumnezeu i-a spus: „În ziua în care vei mânca din acest pom, vei muri negreșit“. El a mâncat din pom, dar nu a căzut jos mort. Și totuși a murit. A apărut despărțirea. Duhul lui a murit, a fost despărțit de Dumnezeu. De asemenea, și trupul lui a început să moară. În mai puțin de 1 000 de ani trupul lui a murit. Pentru Domnul, 1 000 de ani este ca o singură zi. „În ziua în care vei mânca, vei muri negreșit.“ Cu alte cuvinte, este o mare despărțire între noi și vechea creație. Dar veți spune: „John, cum poți să spui așa ceva? Ne aflăm exact în mijlocul vechii creații. Ea ne înconjoară din toate părțile.“ Dar noi nu suntem numai aici. Noi suntem așezați cu Cristos în locurile cerești. Noi suntem parte din noua creație. Și este o cruce între noi și vechea creație. Și un mormânt. Noi avem viața noii creații. Noi putem să trăim, să locuim în noua creație. De ce să vrem să mergem în vechea creație? El ne spune: „Rămâneți în Mine, cunoașteți-Mă pe Mine, umblați cu Mine în realitatea noii creații. Nu mergeți în moartea vechii creații!“

Într-o zi se va termina cu acea veche creație. Dar, pentru realizarea propriului Său plan, Domnul a mai lăsat-o pentru un timp. Pentru că El vrea să aibă mulți fii. Și El a așteptat ca noi, cei care trăim în 1997, să fim în această lume, dar totuși nu din ea. Și să umblăm ca biruitori, ca cei care își țin ochii ațintiți asupra lui Isus, care privesc neconțenit la El. Să fim mădulare ale trupului lui Cristos, care se țin strâns de Cap. Să fim persoane ca Domnul Isus, care se afla în două locuri în același timp: pe pământ, dar și în locurile cerești.

Această întregă veche creație a fost răstignită împreună cu Cristos. (Știți, ar fi în regulă să-i botezăm pe cei necredincioși, atâta timp cât nu i-am mai scoate din apă! Dar ar fi greșit să-i mai scoatem din apă!). Când intri în apă, mărturisești că ai murit împreună cu Cristos. Întreaga creație a coborât în apă, dar numai credincioșii pot fi scoși din apă. Noi am ieșit afară, la înviere, împreună cu Cristos.

Există totuși o problemă. Avem o viață nouă, o natură nouă și, încă puțin timp, mai avem acest trup. Și acest trup al nostru ne crează adeseori probleme. Trupul meu nu doarme suficient, alt trup mănâncă prea mult, alte trupuri vorbesc prea mult. Și sunt încă multe alte lucruri pe care nu le menționez aici. Aceste trupuri sunt în stare să ne facă să ne poticnim în tot felul de lucruri. Dar când trăim în realitatea noii creații și rămânem în Cristos, păcatul din acest trup este neutralizat și acest trup devine automat un instrument al dreptății. Aceste mâini, care puteau să facă atâtea lucruri păcătoase, atunci când eu umblu în realitatea Domnului Isus, când rămân în Tatăl și în Fiul, devin niște mâini slujitoare, mâini care fac lucruri bune, mâini iubitoare. Acest trup devine un instrument al dreptății. Dar când îmi iau ochii de la Domnul Isus și nu rămân în El și în Tatăl, pășesc dincolo de linie, pășesc în afara acoperământului unde mă aflu în Domnul Isus și atunci este din nou ca și cum aș intra în această veche creație. Poftele care sunt în acest trup sunt vii și se simt bine. Și trăiesc atunci ca un om oarecare.

Ce vrem noi? Să trăim ca niște oameni oarecare? Sau să trăim ca niște membrii ai noii creații?

Această lume a fost judecată. Este îngropată. Această veche rasă omenească este îngropată. Diavolul și toți îngerii lui sunt îngropați. Toți sunt judecați. S-a terminat pentru totdeauna cu ei. Domnul a făcut aceasta prin cruce. Nu trebuie să așteptăm până în acea zi ca să trăim viața veșnică. Domnul a pregătit o cale pentru noi. Și noi suntem îngropați acolo. Și tot ce este vechi este acolo. Tot ce este din mine și din Adam este îngropat acolo. Eu nu mai îndrăznesc să mă mai întorc acolo. S-ar putea să văd acolo multe lucruri familiare pe care nu mai vreau să le văd. Cum pot eu să mă păzesc să nu mă mai duc acolo? Trăind împreună cu Domnul prin credință. Întrucât ați înviat împreună cu Cristos, gândiți-vă la lucrurile de sus. Voi sunteți așezați împreună cu Cristos în Dumnezeu. Noi suntem aceia care au acces la cer. Acesta este noua creație. Iar când Îl vom vedea pe Domnul, și acest trup vechi va fi schimbat.

Aceasta este deci STAREA LUMII. Ea a fost răstignită în Cristos. Răstignirea și învierea Domnului nostru sunt cu adevărat cea mai mare biruință care s-a înregistrat vreodată. Să trăim cu toții în aceasta.

Amin!

John Saunders, 1997